

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Vladíka a sudcov JUDr. Ivana Machyniaka a JUDr. Jozefa Kolcuna vo veci exekúcie oprávneného **P., s.r.o.**, so sídlom v B., proti povinnému **T. H.**, bývajúcemu v K., **pre vymoženie 281.934,60 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 17 Er 654/2002, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie z 20. marca 2007 č.k. 17 Er 654/2002-68, takto

r o z h o d o l :

Uznesenie Okresného súdu Košice - okolie z 20. marca 2007 č.k. 17 Er 654/2002-68 vo výroku o trovách exekúcie **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice - okolie uznesením z 20. marca 2007 č.k. 17 Er 654/2002-68 vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora Mgr. L. S. a ďalším vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora Mgr. M. Š.. Oprávnenému uložil povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi Mgr. L. S. trovy exekučného konania v sume 21.326 Sk do troch dní od právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení rozhodnutia v časti trov exekučného konania uviedol, že oprávnený tým, že požiadal o zmenu exekútora je povinný pôvodnému exekútorovi uhradiť trovy exekúcie, ktoré mu vznikli od podania návrhu

na jej vykonanie. Pri určení rozsahu trov vychádzal z exekútorom predloženého vyúčtovania, ktoré považoval za zodpovedajúce zákonu.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu do výroku o trovách exekúcie, na základe podnetu oprávneného, podal včas mimoriadne dovolanie generálny prokurátor. Navrhol uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že oprávnený má, okrem iného, právo počas exekučného konania požiadať o zmenu exekútora. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú v takomto prípade zachované; exekučné konanie tak nie je zastavené, ale dochádza len k zmene exekútora. Pokiaľ súd vyhovie takejto žiadosti oprávneného, nie je možné pri rozhodovaní o trovách pôvodného exekútora aplikovať ustanovenie § 203 ods. 1 Exekučného poriadku. Právo oprávneného na zmenu exekútora nie je možné zamieňať so zastavením exekúcie zavinením oprávneného. Navyše, ani z ustanovenia § 44 ods. 6 Exekučného poriadku nevyplýva povinnosť oprávneného hradiť trovy exekúcie pôvodného exekútora, ale vyplýva len to, že pri výpočte odmeny exekútora sa postupuje tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie (odmena sa neurčí podľa všeobecných pravidiel, ale v súlade s § 14 vyhlášky č. 288/1995 Z.z.). Rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti tak spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, zasahuje do práv a právom chránených záujmov oprávneného, ktorých ochranu nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami, než podaním mimoriadneho dovolania.

Oprávnený sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora pripojil.

Povinný sa k mimoriadnemu dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas (§ 243g O.s.p.) generálny prokurátor za splnenia podmienok požadovaných ustanovením § 243e O.s.p., preskúmal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

V preskúmvanej veci bolo nesporné, že Okresný súd Košice - okolie napadnutým uznesením uložil oprávnenému v spojitosti s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora, zaplatiť pôvodnému exekútorovi trovy exekučného konania.

S okresným súdom možno súhlasiť potiaľ, že pôvodný exekútor má právo na odmenu, náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času vypočítaných spôsobom, ako keby došlo k zastaveniu exekučného konania v zmysle § 44 ods. 5 (správne odsek 6 – poznámka najvyššieho súdu) zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku v znení platnom do 31.8.2005. Ak však okresný súd uložil povinnosť tieto trovy exekúcie pôvodného exekútora zaplatiť oprávnenému (zrejme podľa § 203 ods. 1 citovaného zákona – poznámka najvyššieho súdu), treba prisvedčiť generálnemu prokurátorovi, že okresný súd porušil týmto rozhodnutím zákon.

Podľa § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení účinnom do 31.8.2005, ktoré znenie bolo na vec potrebné vzťahovať (ďalej len Exekučný poriadok) ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času.

Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku náklady podľa § 196 uhrádza povinný.

Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku.

Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Ostatne citované zákonné ustanovenie predstavuje výnimku zo zásady zakotvenej v ustanovení § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorej náklady za výkon exekučnej činnosti uhrádza povinný. Súd môže nahradenie nevyhnutných trov exekúcie uložiť oprávnenému iba výnimočne, ak dôjde k zastaveniu exekúcie v dôsledku zavineného konania oprávneného. Predpokladom rozhodnutia súdu o trovách exekúcie podľa tohto zákonného

ustanovenia je, že exekúcia bola zastavená, že jej zastavenie zavinil oprávnený a že je daná príčinná súvislosť medzi zavinením oprávneného a zastavením exekúcie.

V posudzovanej veci nebol splnený žiadny z vyššie uvedených zákonných predpokladov a teda nebol splnený ani dôvod pre použitie uvedenej výnimky v rámci rozhodovania súdu o trovách exekúcie. Predovšetkým treba uviesť, že v danom prípade k zastaveniu exekúcie nedošlo (úspešným uplatnením práva oprávneného na zmenu exekútora nedochádza k zastaveniu exekúcie), t.j. konanie v tejto veci sa neskončilo zákonom predpokladaným spôsobom. Chýba preto základná zákonná podmienka pre aplikáciu ustanovenia § 203 ods. 1 Exekučného poriadku. Keďže exekúcia nebola zastavená, nemohlo byť v súvislosti s jej zastavením zistené ani zavinenie oprávneného a ani daná príčinná súvislosť medzi zavinením oprávneného a zastavením exekúcie. Navyše, ani zo samotnej dikcie ustanovenia § 44 ods. 6 Exekučného poriadku nemožno vyvodiť, že v súvislosti s rozhodnutím súdu o zmene exekútora, má odmenu pôvodného exekútora znášať oprávnený. Znenie tohto zákonného ustanovenia nie je možné vykladať ani tak, že súd pri rozhodovaní o tom, kto hradí trovy exekúcie pôvodného exekútora, postupuje podľa § 203 ods. 1 O.s.p. Toto zákonné ustanovenie upravuje len osobitný spôsob samotného určenia odmeny pôvodného exekútora (jej výpočet sa určuje spôsobom ako v prípade, ak súd exekúciu zastaví, t.j. podľa § 14 vyhlášky č. 288/1995 Z.z.). Iný záver z uvedeného zákonného ustanovenia nie je možné vyvodiť. Povinnosť oprávneného uhradiť trovy exekúcie pôvodného exekútora v súvislosti s rozhodnutím súdu o zmene exekútora, nevyplýva ani zo žiadneho iného ustanovenia Exekučného poriadku.

Správny je preto právny názor generálneho prokurátora v tom, že v danom prípade v rámci rozhodovania o trovách exekúcie pôvodného exekútora chýba akýkoľvek zákonný predpoklad pre to, aby tieto trovy znášal oprávnený. Ak okresný súd napriek tomu uložil povinnosť trov exekúcie pôvodného exekútora zaplatiť oprávnenému, jeho rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Mimoriadnym dovolaním generálneho prokurátora napadnuté uznesenie okresného súdu je teda postihnuté vadou uvedenou v § 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky ho preto v napadnutej časti zrušil a vec vrátil v rozsahu zrušenia Okresnému súdu Košice - okolie na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 veta za bodkočiarkou

a ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.); právní názor dovolacieho súdu v tomto rozhodnutí vyslovený je pre okresný súd záväzný (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. januára 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: